

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 354.

Tredie Session.

100de Møde.

Onsdagen den 17de Marts.

(Forts.)

Juritsministeren: Med Hensyn til Jurisdictionerne paa Landet har man ofte Bausfelighed, hvad enten der findes en Embedsbolig i Jurisdictionen eller ikke. Findes der nemlig en Embedsbolig, saa er Embedsmanden misfornøiet med de Omkostninger, som han skal have ved dens Vedligeholdelse, og findes der ingen, saa anfører han ikke sjeldent, at han ingen Bolig kan faae, og at der nødvendigviis maa anstafes en saadan, og man er saaledes i begge Tilfælde i Forlegenhed. Hammerum Herred er meget stort, og man har meget ofte havt Bausfelighed ved der at finde en Embedsbolig. I Marts 1845 blev der anskaffet en saadan, idet den afgaaede Herredsfoged tilbød at sælge sin Bolig til Embedet, og dette blev ogsaa approberet, efterat den ny Herredsfoged havde erklæret, at han ikke saae sig istand til at faae nogen Embedsbolig tilleie, og derfor ønskede, at den tilbudte Gaard maatte for den opgivne Priis blive anskaffet til Embedet, hvilket ogsaa skete. Om denne Bolig nu blev betalt for dyrt eller ikke, det veed jeg virkelig ikke. Saaledes som Sagen nu forklæres, er det vel muligt, at Betalingen har været temmelig høi men derved er jo for Tiden Intet at gjøre. — Der er sagt, at man maatte ordne dette Forhold, men jeg veed ikke, hvad man egentlig tænker paa derved eller ved sit Forlangende, at Autoriteterne skulle correspondere derom. Da den nærværende Herredsfoged klagede over de betydelige Byrder, han havde af Embedsboligen, saa skete der for ham, hvad der foreskom mig var billigt; man indrømmede ham nemlig en saa stor Nedsættelse i den aarlige Betaling, som man antog for muligt, idet

han nemlig kun skulde forrente Kjøbesummen og afbetale $\frac{1}{2}$ Procent aarlig, istedetfor at hans Formand havde havt Gaarden paa de Vilkaar, at Kjøbesummen skulde afbetales og forrentes med 6 Procent. I en Skrivelse til Finansministeriet desangaaende indrømmede man dernæst, at Herredsfogdens Stilling dog maaskee alligevel vilde blive uheldig, og henstillede, om der ikke kunde skee noget Oderligere til Fordeel for denne Embedsmand. Finansministeriet henholdt sig imidlertid til, at Statskassen i dette Tilfælde havde ydet et Laan, for hvilket den havde modtaget en Panteobligation, og, da Statskassen saaledes var Creditor, fandt Finansministeren, at han var ubesøiet til at eftergive nogen Deel af den Fordring, som Statskassen saaledes havde faaet paa Embedet. Endvidere maa det bemærkes, at Embedsmanden er gaaet ind i Embedet paa en Tid, da han vidste, at der var en Embedsbolig, og at den Capital, som var sat i Boligen, skulde forrentes og afbetales; altsaa er han naturligtviis pligtig til at opfylde de Betingelser, som i saa Henseende ere stillede. Jeg tror ikke, at man lettelig kan faae Sagen ordnet saaledes, at vedkommende Embedsmand kan komme ud af Forholdet til Embedsboligen paa anden Maade, end at denne Bolig bliver solgt, og Statskassen da enten taber det Beløb, som ikke kan erholdes ved Salget, eller man maa lægge Afbetalingen af det Beløb, som tabes, paa Embedet, men det forekommer mig meget misligt, at en Embedsmand, uden at have Embedsbolig, skulde afbetale et vist Beløb, som var tabt derved, at Embedet engang havde faaet en Bolig. Det synes mig saaledes næsten umuligt at faae dette Forhold ordnet paa en fyldestgjørende Maade, med mindre naturligtviis, at der skulde komme en Kjøber til Stedet, og man saaledes